

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/289/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715203917
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2715203917.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a. s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zastúpený: PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti žalovanému: Y. K., G.. XX.X.XXXX, K. A. X, XXX XX I., o zaplatenie 203,65 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 150,86 eur, spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5,29 eur od 26.5.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 31,85 eur od 26.8.2012 do zaplatenia, zo sumy 62,92 eur od 26.9.2012 do zaplatenia, zo sumy 50,80 eur od 26.10.2012 do zaplatenia, a trovy konania 8,02 eur, a k rukám právneho zástupcu žalobcu je žalovaný povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia žalobcu v sume 33,02 eur, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 10,- eur mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

odôvodnenie:

Žalobca podal na Okresnom súde Skalica dňa 26.5.2015 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 203,65 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5,29 eur od 26.5.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 31,85 eur od 26.8.2012 do zaplatenia, zo sumy 67,91 eur od 26.9.2012 do zaplatenia, zo sumy 50,80 eur od 26.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 47,80 eur od 26.8.2013 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s, ako poskytovateľ služby a žalovaný uzavreli dňa 24.2.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej bol poskytovateľ služby povinný pripojiť žalovaného k verejnej mobilnej telefónnej sieti a aktivovať mu SIM kartu na dohodnutý mobilný mesačný program služieb Program Naj 200. Spolu so zmluvou žalovaný podpísal dňa 24.2.2012 Dodatok k Zmluve o pripojení, na základe ktorého mu bola poskytnutá zľava na služby. Na základe zmluvy poskytoval poskytovateľ služby žalovanému plnenie riadne a včas, riadne žalovanému službu aktivoval a umožnil mu ju v plnom rozsahu využívať, za čo mu boli vystavené faktúry: č. 7204888099 na sumu 5,29 eur, splatnú dňa 25.5.2012; č. 7208158264 na sumu 31,85 eur, splatnú dňa 25.8.2012; č. 7209211253 na sumu 67,91 eur, splatnú dňa 25.9.2012; č. 7210265333 na sumu 50,80 eur, splatnú dňa 25.10.2012 a č. 7308064306 na sumu 47,80 eur, splatnú dňa 25.8.2013. Žalovaný porušil zmluvu tým, že vystavené faktúry nezaplatil, v dôsledku čoho bol deaktivovaný a následne došlo k odstúpeniu od zmluvy. Žalobca si nárok na zmluvnú pokutu uplatnil z dôvodu predčasného zániku zmluvy, čím nedošlo k naplneniu podmienky dodržania lehoty viazanosti, na ktorú sa žalovaný zaviazal a o d ktorej sa odvíjala aj zľava za poskytnutú službu. Dňa 9.6.2014 Slovak Telekom, a.s. a žalobca uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok a predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu. K uplatnenej zmluvnej pokute

uviedol, že žalovaný poskytnutý program služieb porušil tým, že za poskytnuté služby neuhradil faktúry, čím vzniklo podniku právo na fakturovanie zmluvnej pokuty. Nedodržaním lehoty viazanosti 24 mesiacov sa poskytovateľovi služby nevrátilo kalkulované plnenie v podobe marže z tržieb za poskytnuté služby, keďže poskytovateľ služby vstupoval do zmluvného vzťahu so žalovaným za predpokladu určitého očakávaného hospodárskeho výsledku.

Žalobca, jeho právny zástupca ani žalovaný sa na pojednávanie nedostavili. Svoju neúčast' neospravedlnili. Súd prejednal vec bez prítomnosti účastníkov s prihliadnutím na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s použitím ustanovenia § 101 O.s.p.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o poskytovaní verejných služieb (č.l. 4 spisu), faktúrami č.l. 5 - 9, oznámením o postúpení pohľadávky č.l. 10, zmluvou o postúpení pohľadávok č.l. 13 - 15, lustráciou v Sociálnej poisťovni č.l. 30 - 31, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 24.4.2012 a dodatku k zmluve z rovnakého dňa, právny predchodca žalobcu spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby - GSM/UMTS, program služieb - Program NAJ 200 a žalovaný sa zaviazal službu využívať s dobou viazanosti 24 mesiacov a riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu. V dodatku bola uvedená zmluvná pokuta 47,80 eur a minimálne mesačné zmluvné dobítie bolo dohodnuté vo výške 11,99 eur.

Podľa bodu 4. dodatku k zmluve, v prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v bode 1 písm. b) dodatku, v dôsledku čoho dôjde k vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v dodatku.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9.6.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému zo spoločnosti Slovak Telekom a.s, ako postupcu na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníka. Uvedenou zmluvou a protokolom o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok mal súd za preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu v súdnom konaní.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 1.7.2014 bol žalovaný oboznámený s postúpením pohľadávky voči žalovanému na žalobcu a súčasne bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy 203,65 eur súčasnému žalobcovi.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č. 7204888099 zo dňa 8.5.2012 na sumu 5,29 eur, splatnú dňa 25.5.2012, za poskytnuté služby za obdobie 08.04.2012-07.05.2012.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č. 7208158264 zo dňa 08.08.2012 na sumu 31,85 eur, splatnú dňa 25.8.2012 za poskytnuté služby za obdobie 08.07.2012-07.08.2012.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č. 7209211253 zo dňa 08.09.2012 na sumu 67,91 eur, splatnú dňa 25.9.2012 za poskytnuté služby za obdobie 08.08.2012-07.09.2012, v nej bol zahrnutý poplatok za upomienku oneskorenej platby 4,99 eur.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č. 7210265333 zo dňa 08.10.2012 na sumu 50,80 eur, splatnú dňa 25.10.2012 za poskytnuté služby za obdobie 08.09.2012-07.10.2012.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č. 7308064306 zo dňa 08.08.2013, splatnú dňa 25.8.2013 na sumu 47,80 eur za zmluvnú pokutu.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1-3, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení do 31.8.2012 (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 44 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojsť len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 12 zákona o elektronických komunikáciách účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
- b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 79 ods. 2 O.s.p. žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 24.4.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb spolu s dodatkom k zmluve, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách a ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, lebo z postavenia účastníkov je zrejmé, že právny predchodca žalobcu je v nej dodávateľom podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t.j. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V konaní si žalobca uplatňuje zaplatenie sumy 155,85 eur titulom ceny za poskytnuté služby a sumu 47,80 eur ako zmluvnú pokutu.

Z uzavretého dodatku k zmluve má žalobca ako veriteľ voči žalovanému ako dlžníkovi pohľadávku, pretože v konaní bolo preukázané, že žalobca v prospech žalovaného plnil tým, že podľa predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol žalovanému elektronické komunikačné služby, za ktoré sa žalovaný zaviazal zaplatiť odplatu. Súd, prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou účastníkov tvrdiť určité právne skutočnosti a tieto v konaní preukázať, mal za preukázané tvrdenia žalobcu, že z dodatku k zmluve právny predchodca žalobcu plnil a umožnil žalovanému využívať svoje služby. Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalovaný ako spotrebiteľ riadne a včas nezaplatil faktúry Slovak Telekom, a.s., ktorými účtoval žalovanému pravidelné poplatky za čerpané služby v úhrnnej výške 150,86 eur, fakturované faktúrami č. 7204888099 v sume 5,29 eur, č. 7208158264 v sume 31,85 eur, č. 7210265333 v sume 50,80 eur a č. 7209211253 v sume 62,92 eur, ktoré boli vyúčtované v súlade so zmluvou a Všeobecnými obchodnými podmienkami. Žalovaný túto sumu nenamietal a nepreukázal, že jeho záväzok zaplatiť za služby poskytnuté žalobcom zanikol zaplatením a preto ho súd zaviazal rozsudkom tak, že mu uložil povinnosť pohľadávku vo výške 150,86 eur zaplatiť.

Keďže žalovaný nezaplatil sumu vyúčtovanú faktúrami riadne a včas t.j. v lehote splatnosti uvedenej v jednotlivých faktúrach dostal sa do omeškania a žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania zo sumy priznanej súdom. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznaných súm v súlade so žalobou vo výške 9 % ročne zo sumy 5,29 eur od 26.5.2012 do zaplatenia a 8,75 % ročne zo sumy 31,85 eur od 26.8.2012 do zaplatenia, zo sumy 62,92 eur od 26.9.2012 do zaplatenia, zo sumy 50,80 eur od 26.10.2012 do zaplatenia, pretože takto priznané úroky z omeškania sú v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka. Začiatok omeškania mal súd preukázaný dátumom splatnosti na jednotlivých faktúrach.

Z vyjadrenia žalobcu v žalobe vyplýva, že zmluvná pokuta bola žalovanému uložená z dôvodu neplnenia si svojej povinnosti, čiže nezaplatenia faktúr, v dôsledku čoho mu musela byť služba deaktivovaná. Súd zamietol žalobu v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č. 7308064306, pretože vykonaným dokazovaním nebolo preukázané kedy a akým spôsobom žalovaný porušil zmluvu o pripojení. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by žalovaný riadne a včas neuhradil cenu za poskytnuté služby a ani nepreukázal kedy došlo k deaktivácii služby a či vôbec došlo aj k vypojeniu SIM karty, čo je podmienkou na uplatnenie zmluvnej pokuty podľa bod 4 dodatku. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. V zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 O.s.p., v sporovom konaní je to žalobca, kto je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré opiera svoj návrh a uplatňuje svoj nárok. Dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí, teda spravidla žalobcu. Žalobca ako procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo alebo nárok žalobcu vzniklo prípadne zaniklo alebo sa zmenilo. Dôkazné bremeno súvisí s dôkaznou povinnosťou, ktoré platné právo upravuje v § 120 ods. 1 O.s.p. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti.

Z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku /rozsudok Okresného súdu Prešov č.k.17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/137/2010, Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9C/111/2012, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k.11C/184/2011-82 a iné. Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Súd posúdil žalobu ako nedôvodnú v časti zmluvnej pokuty aj vzhľadom na to, že zmluva o poskytovaní verejných služieb má povahu spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na znenie § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka, kedy na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné okrem ustanovení Všeobecných obchodných podmienok aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán. Súd dospel k tomu záveru, že zmluvná pokuta dojednaná v Dodatku k zmluve vo výške 47,80 eur spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa tým, že požaduje od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sankciu. Zmluva o poskytovaní verejných služieb spolu s dodatkom je typová zmluva, v ktorej si spotrebiteľ individuálne nedojednal zmluvnú pokutu, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, pričom sa mení len jej výška. Pokiaľ by súd návrhu na zaplatenie zmluvnej pokuty vyhovel, nielenže by porušil zákon, princípy súkromného práva, ale došlo by aj k porušeniu záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z členstva v Európskej únii. Právny predchodca žalobcu ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žalobca žiada od spotrebiteľa zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Teda reálne môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu už iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania sa spotrebiteľa už hneď na úvod dvojročného zmluvného vzťahu. Vzhľadom na uvedené súd nemal preukázať splnenie podmienok, na základe ktorých vznikol žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu. Keďže súd žalobcovi právo na zaplatenie zmluvnej pokuty nepriznal, nepriznal mu ani úrok z omeškania požadovaný z tejto sumy ako príslušenstvo.

Súd nepriznal žalobcovi ani poplatok za upomienku oneskorenej platby uplatnený na podklade faktúry č. 7209211253 v sume 4,99 eur, pretože nárok za zaslanie upomienky súd nepovažoval za dôvodný, keďže žalobca nepreukázal, že by takýto poplatok z uvedeného dôvodu a v uvedenej výške bol medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnutý. Zároveň súdu nebolo preukázané ani len vystavenie upomienky a už vôbec nie jej doručenie žalovanému, a neboli preukázané ani skutočné výdavky na upomienku, na ktoré by mu mohol vzniknúť nárok. Súdu nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedený poplatok, pričom v prípade upomienky ani nie je možné hovoriť o službe poskytnutej žalovanému. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol žalobu aj v časti uplatňovaného poplatku za upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 eura. Keďže žalobcovi právo na jeho zaplatenie nepriznal, nepriznal mu ani úrok z omeškania požadovaný z tejto sumy ako príslušenstvo.

O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca si v podanej žalobe uplatnil zaplatenie istiny 203,65 eur a celkovo mu bolo prisúdených 150,86 eur čo predstavuje úspech na 74,3 % a neúspech na 25,7 %. Za týchto okolností vzniklo právo na náhradu trov konania žalobcovi, a to v podiele 48,60 % čo predstavuje čistý úspech žalobcu (74,3% - 25,7 %). Žalobca si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený poplatok 16,50 eur a keďže žalobcovi je možné priznať náhradu trov len v podiele 48,60 %, súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 8,02 eur (48,60 % zo sumy 16,50 eur) z titulu súdneho poplatku. Žalobca si uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 67,94 eur, ktoré vyčíslil za 2 úkony právnej služby po á 19,92 € (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby), 2 x režijný paušál á 8,39 eur a k tomu 20 % DPH vo výške 11,32 eur, ktoré vyčíslil v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd priznal žalobcovi z takto vypočítaných trov právneho zastúpenia náhradu vo výške úspechu vo veci v sume 33,02 eur (48,60 % z 67,94 eur).

Súd v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanému zaplatenie priznanej sumy v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil, z dôvodu, že súd má za to, že nie je v schopnostiach žalovaného splatiť celý dlh naraz. Z lustrácie Sociálnej poisťovne mal súd preukázať že žalovaný je v súčasnosti zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti, pričom jeho vymeriavací základ pre sociálne poistenie bol za obdobie 4/2016 vo výške 97,78 eur. Súd má za to, že povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené práva žalobcu, a to vzhľadom na osobu žalobcu a výšku priznanej sumy.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, vo dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať

označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).